

EPERJESI LAPOK

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 12 K.
Félévre . . . . . 6 K.
Negyedévre . . . 3 K.
Hirdetési díj: Egyhasábos
peltisor egyszeri hirdetése
15 l. Közlemények sora 40 l.

**POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI,
KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP**

Az Eperjesi Széchenyi-körnek, az Eperjesi Magyar Védőegyesületnek
és az Eperjesi Kereskedők Társulatának hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal ::
Kósch Árpád
könyvnyomdája
Eperjes, Fő-u. 59.
:: Telefon-szám 16. ::

Bogoniowicze.

Kis galicziai falu Nowy-Sacz mellett. Topographiai megjelölése a minden emberi képzeletet meghaladó gaz orosz hadviselési módnak. Itt történt, hogy hadállásaink elővédje észrevette, hogy egy fegyvertelen orosz katona közeledik állásainkhoz. A parancsnokló őrnagy rendelkezéséhez képest lövészárkainkhoz engedték az oroszot, aki már alig támolygott, mire mieinkhez ért. Itt aztán kiderült missziójának célja. *Hólyagos himlőben* megbetegedett ember volt. Az orosz parancsnok azért küldte át hozzánk, hogy inficiálja embereinket, hogy áthozza a ragályt.

Hihetetlen elvetemedettség, melynek csak a végső kétségbeesés lehet a szülőanya.

Hogy az orosz nem lovagias ellenfél, azt már ide s tova kilenchnapos hadviselésben megtanultuk, de hogy ily fegyverhez nyúljon, azt még órála sem tételzhettük fel.

Nem tud legyőzni a fegyver erejével, a tömeg súlyával, nem semmiféle cselvetéssel, most ragályt akart vinni csapataink közé, hogy meggyengítsen.

Ez sem sikerült. Katonáink észrevették, hogy ragályos beteggel van dolguk, egyikük sem nyúlt hozzá s amint két órával később kiszenvedett, meszes gödörbe hullajtották a tetemét.

A gázság sohasem éri el célját, az igazság ereje mindig győz.

Gázság volt a szülőoka e háborúnak, mellyel ugyanezt a gázságot meg kell torolnunk, bármily gazok legyenek az ellenfél hadviselési módozatai, gaz módon kell elpusztulniok is az előidézők és a módozatok szerzőinek is.

Lehet az ellenfél tömegtúlsúlya bármily nagy, az erkölcsi erő nálunk, az igazság velünk — jövőbe vetett hitünk, *nem*, meggyőződésünk a végső diadalra juttatja fegyvereinket.

Ki tudná megmondani, hány Bogoniowicze-t rejteget még számunkra az ellenfél, hányféle cselvetés les még hőseinkre, de elérte már valaki célját aljas eszközökkel? A kis lengyel falu nevének hallatára majd minden jobbérzésű orosz arcán a szégyenpírnak kell kigyúlnia. De van-e még ilyen orosz?

□□□

Az eperjesi ügyvédi kamara évi jelentése.

Az eperjesi ügyvédi kamara márc. 31-ikén tartott rendes közgyűlésében tárgyalta az igazságügy-miniszterhez felterjesztendő évi jelentését, amelyet a kamarai titkár szövegezésében változtatlanul, egyhangulag elfogadott. A jelentés igazolja, hogy az ügyvédi kar, a háború következtében reánehazódó válságos viszonyok között is, lelkesen és lelkiismeretesen teljesíti hazafíú és szociális kötelességét. A jelentésből kiemeljük a következő részleteket:

A kamara az 1914. évben elintézésre váró 1263 választmányi és fegyelmi ügyet egy kivételével mind elintézte.

Az ügyvédek lajstromába a lefolyt év folyamán 6 ügyvéd lett felvéve, törölve pedig ugyancsak 6 ügyvéd. A törlés négy esetben elhalálozás, egy esetben önkéntes lemondás okából, egy esetben pedig fegyelmi-bíróági ítélet alapján lett foganatosítva.

Az 1914. év végén 206 ügyvéd volt a kamaránál bejegyezve.

Pártfogó ügyvéd 19 esetben, gondnok 3 esetben, bűnügyi védő 88 esetben lett kirendelve.

Az 1914. év végén összesen 47 jelölt maradt bejegyezve, 19 jelölttel kevesebb, mint az 1913. év végén.

Az ügyvédhelyettesek törzskönyvébe két helyettes lett bevezetve.

A kamara 1914. évi zárszámadásainak bevételi rovata 27,457 kor. 29 fillért tett ki.

TÁRCA. Jelentés

az Országos Vöröskereszt-egyesület sárosvármegyei választmányának 1914. évi működéséről.

Tisztelt Közgyűlés!

Még nincsen egy esztendeje, hogy az Országos Vöröskereszt-egyesület sárosvármegyei választmánya megalakult. Akkor, amidőn alakuló-közgyűlésünkre egybegyűltünk, nem sejtettük, hogy választmányunk megalakulása milyen gondviselés-szerűen, a kellő időben történt. Hiszen csakhamar kitört a rettenetes vihar, amely ádáz erővel rombol még ma is, semmisít meg vagyont és életet.

A háború borzalmai mellett azonban az emberszeretet csodálatos dolgait is látjuk. Íme, a harc után ezer és ezer jalkiáltástól hangzik a csatatér. Borzalmasabb ez a puskagolyó süvöltésénél, az ágyúk bömbölésénél. De az a sok, vérében vergődő ember nem pusztul el ma ott nyomorultul; mivel csakhamar megjelenik az ádáz harcok színterén a Vöröskereszt, a XIX. század csodás altruismusának e fenséges alkotása.

Íme, mi is, akik az emberszeretet szolgálatába állottunk és feltűztük ez ősi székház ormára a Vöröskereszt-lobogót, immár hetedik hónapja állunk a vértenger szélén s mentjük ki abból a halállal küzködőket. Tesszük ezt még ma is, amikor népünk egy része elhagyja pusztuló hajlékát és felettünk is be van borulva a látóhatár.

S ha most röviden visszatekintünk Sárosvár-

megye társadalmának emberszeretettől fakadó munkájára, tesszük ezt nem hiúságból, hanem azért, hogy megújult erővel haladjunk a megkezdett úton, hogy azokat is, akik fölényes mosollyal bírálják cselekedeteinket — ámbár nem hiszem, hogy a mai időben volnának ilyenek — az emberszeretet munkájának megnyerjük.

*

1914. június 29-ikén Ferenc Ferdinánd ő cs. és kir. fenségét, a magyar trón örökösét meggyilkolták. Az ország mély gyászában mi is osztoztunk és részvétünket a Központi Igazgatóság előtt tolmácsoltuk. E rettenetes hírt csakhamar nyomon követte a világháború kitörése.

Elnökségünk mindjárt az általános mozgósítás elrendelése után, augusztus 3-ikán, összehívta választmányunkat. E választmányi ülés a fiókokat munkára hívta fel.

A fiókok lelkes buzgósággal oldották meg feladatukat és teljesítették emberbaráti kötelességüket:

I. A beteg és sebesült katonák ápolásának lehetővé tételére három fiókegyesület ápolónői tanfolyamot rendezett, melyben Bártfán 21, Eperjesen 125, Kisszebenben 30 nő vett részt.

II. Kisegítő-kórház jött létre:

1. Eperjesen 200 ágygal. A kórházat a közönség áldozatkészségéből az eperjesi fiókegyesület rendezte be s látta el a szükséges felszereléssel. Mai napig is működik. Eddig 1426 beteg és sebesült katona nyert benne elhelyezést. A hadikincstár a szokásos élelmezési díjjal segíti a kór-

házat. E kórház fenntartására a múlt évben a fiók készpénzben és természetbeni adományokban 28,600 koronát áldozott. Ugyancsak a Vöröskereszt jelvénye alatt működik az eperjesi városi kórház, ahol 50—60 sebesült katona helyezhető el. A fiók a kórházon kívül egyideig betegnugvó-állomást is tartott fenn a vasúti állomáson. E betegnugvó-állomáson felváltva éjjel-nappal ápolták, új kötéssel látták el a vonatokon átutazó beteg és sebesült katonákat dr. Barcsy Lajos, dr. Ferbstein Márk, dr. Földi Manó, dr. Holénia Gyula, dr. Mosánszky Titusz, dr. Rác Dezső, dr. Weisz Jakab orvos urak.

2. Bártfán a fiók 60—120 beteg és sebesült katona részére kórházat állított fel. E célra tekintélyes pénzüsszeget, ágyneműt, fehérneműt gyűjtött. Ám nem a közönség áldozatkészségén és buzgalmán mult, hogy e szépen fejlődő intézmény ki nem alakulhatott, sőt idő előtt megszűnt. A fiók évi jelentése az elnök, Schönvitzky Gyuláné őnagysága érdemeit emeli ki különösen a kórház szervezése körül.

3. Kisszebenben az ott létrejött katonai tartalékkórház parancsnokságának a fiókegyesület elnöksége bejelentette, hogy a parancsnokság beleegyezése és irányítása mellett részt ohajt venni a betegek és sebesültek ápolásában. A parancsnokság ez ajánlatot hálás köszönettel fogadta. Ilymódon a fiókegyesület a kórházat ellátta hordágyakkal, fehérneművel és ágyneművel, ezenkívül a 350 beteg mindegyikének élelmezéséhez a beérkezett adományokból naponként 50 fillér értékű

Az 1914. évi tényleges kiadás 25,691 kor. 91 fillér volt, a zárszámadás 1765 kor. 38 fillérnyi felesleget tüntet fel.

Tagdíj- és nyugdíjárulások címén 7629 kor. 86 fillérnyi követelés volt.

A segélyalap 20,443 kor. 07 fillért tett ki. A szaporulat 828 kor. 10 fillér.

Ezen alpból az elmúlt év folyamán három ügyvéd özvegyét részesítették segélyben.

A hadiállapot folytán az ügyvédi kar válságos helyzetbe kerülve, számos tagja nem volt képes a nyugdíjintézettszal szemben fizetési kötelezettségeinek eleget tenni. A kamara tehát 1915. évi január 1-jén 5724 kor.-nyi összeggel maradt már hátralékban az Országos Ügyvédi Gyám- és Nyugdíjintézettel szemben, mert a kamara 206 tagból álló ügyvédei közül 53-an már nem voltak képesek az 1914. évi nyugdíjárulék lefizetésére. S minthogy a háború befejezése után még huzamosabb idő fog lefolyni, míg a háború által kereseti forrásaiban legerősebben sújtott ügyvédi kar újból keresethez jut, a kamara azzal a kérelemmel fordul a miniszterelnökhöz, hogy a hadiadó-ból egy legalább 20 ezer koronányi segélyösszeget juttasson a kamarának, hogy ebből első-sorban azon ügyvédek nyugdíjárulékát fiztessék ki, akik a háború folyományaként ezen kötelezettségeiknek eleget tenni nem képesek. Ez volna az ügyvédi kar részére kilátásba helyezett segélyezésnek legmegfelelőbb, közvetett módja, a segély kérelmezésében vagy elfogadásában önrzete által visszatartott ügyvédi kar érzékenységének érintése nélkül.

A kamara ezután sajnálattal konstatálja, hogy abbeli reményében, hogy az új perrendtartás életbeléptetésével egyidejűleg az új ügyvédi rendtartás is megalkotva lesz és az ügyvédi kar erkölcsi és anyagi megerősítésének — évtizedek óta hangosan követelt — nagy közérdekei előbbre viténi fognak, újból csalódnia kellett. Már pedig senki sem vonhatja kétségbe azt, hogy az új polgári perrendtartás nagy művének a gyakorlati életbe való rázkódtatás nélküli átültetése egy erős, vagyoniilag és erkölcsileg intakt ügyvédi kar lelkes közreműködése nélkül bajosan lesz eszközölhető.

A kamara tagjai nagy mérvben vették és veszik ki részüket azon nagy érdekek védel-

mében, melyek a mostani háború világtörténelmi eseményei által érintve vannak. Tagjainak több mint egyharmada a harcmezőkön teljesíti hazafiai kötelességeit, a hadiszolgálatokra nem alkalmasak pedig — súlyosan megrendült egyszisztenciális viszonyok közt — dicséretreméltón kivesszik részüket a háború pusztításainak nyomában járó erkölcsi és anyagi keservek enyhítésének munkájában.

Maga a kamara is négy évtized alatt fillérek-ből összegyűjtött segélyalapjának nélkülözhető összes pénzállományát, 15,000 koronányi összegben, hadikölcsön-kötvények vásárlására szánta.

A kamara példáját követték módosabb tagjai, midőn tekintélyes összegekkel siettek támogatni a hadikölcsön sikerének nagy nemzeti célját.

A reánk kényszerített háborúban kimagaslott tehát ismét a magyar ügyvédi kar hagyományos nagy intellektuális és erkölcsi értéke és kimagasló áldozatkészsége ama karnak, mely a háború folytán többet szenvedett és szenved, mint bármely más foglalkozási ág.

Midőn a jog és igazság szellemi fegyvereinek harcossai a toll és szó fegyvereit a honvédő katona fegyverével cserélték fel, midőn a fegyveres harcokra már nem alkalmas ügyvédek kezéből is kiesett a toll és ezzel együtt beállottak — sok helyütt már ijesztő mérvben — a nélkülözés nehéz napjai, mindnyájan hagyományos áldozatkészséggel, törhetlen hazaszeretettel, zúgolódás nélkül viselik az őket ért súlyos csapásokat azon hitben, hogy fegyvereink diadalma után, hazánk akkori kormánya végre erős kezekkel fogja kiragadni az erkölcsi és anyagi válság veszélyes örvényéből azon kart, mely mindenkor azok élén haladt, kik a nemzetfentartás és megerősítés nagy munkájában kivették méltó részüket.

Ezek után a jelentés az igazságszolgáltatás terén szerzett tapasztalatairól számol be és kiemeli, hogy úgy az eperjesi kir. törvényszéknél, mint a járásbírósnál a jogszolgáltatás a jogos igényeket kielégíti. Panaszolja azonban, hogy a bíróságok által az ügyvédek sorából történő ügygondnok-kirendelések nem eszközöltetnek igazságos, méltányos sorrendben, ami egyesek kedvezményezésére, mások méltánytalan hátrányára vezet. A járásbírósnál egy új bírói állás rendszeresítését sürgeti.

Minden állomáson a vonatok érkezésénél ott volt a közeli város vagy falu apraja-nagyja és élelemmel, üdítő italokkal, cigarettával látták el a katonákat. Három fiókegyesületünk, az eperjesi, bártfai és kisszebeni később szervezte és maga végezte a szeretet e munkáját; és pedig mindaddig, míg a kolerajárvány fellépése ez akciónak is véget vetett. A társadalom ezirányú akciójáról a kisszebeni fiók jelentésében ezeket olvassuk:

„A város legszegényebbjei is kivették részüket a szeretet műveiből, minden vonatnál vetélkedve várakoztak gyümölcscsel, cigarettákkal és egyéb frissítőkkel, a harctérre felvonuló katonaságra, s még nagyobb részvétellel siettek teákkal, levesekkel s kávékkal a betegeket visszaszállító vonatokhoz. S miután a vonatok érkezését a rendőrkapitányi hivatal előre dobszóval jelezte, azok, akik néha késve érkeztek, mintegy hazafias kötelességet vélték mulasztani, annyira szívbőlön hordták a betegek sorsát. E lelkesedés magával ragadta a vidéki közönséget is. Szeptember hó 1-jétől, október hó közepéig nem mult el egy nap, hogy szekerek ne érkeztek volna fehérnemű-, ágynemű- és élelmi cikkekkel a kisszebeni szol-

A jelentés végül rámutat arra a tényre, hogy a most dúló világháború talán egy foglalkozási ágat sem támadott meg legegységesebben oly súlyosan, mint az ügyvédséget.

Számos fiatal — a harctéren hősi halált halt — ügyvéd után fog gyám- és nyugdíjintézeti ellátásra még nem jogosult özvegy és árva maradni. Számos ügyvéd — megrokkant munkabírással a harctérről visszatérve — nem lesz képes előbbi nagy agilitást igénylő foglalkozását újból felvehetni. Sokan, kik egészségesen fognak a harcterekről hazatérni, nem fogják már megtalálni a megélhetés lehetőségét ott, ahonniét hadbavonultak. Áll ez különösen hazánk északi keleti megyéinek ama ügyvédeire vonatkozólag, kik — az orosz betörés folytán — romokat találnak virágzó otthonuk helyén. Ezen helyeken az évek hosszú során át az ügyvéd létfontosságának lehetősége fennforogni nem fog. A kamara tagjai közül már többen — ily helyekről — kívándorlásra kényszerültek, a visszavándorlás reménye nélkül. Ezek tehát a keserű sors által pálya változtatására lesznek szorítva.

Nem elég, ha ezek a hadisegély alapjaiból kiosztandó alamizsnaösszegekre lesznek utalva, de szükséges, hogy további — képzettségüknek megfelelő — keresetforrások útjai részükre megnyitassanak.

A vagyonuk- és megélhetésüktől a háború által megfosztott munkabíró ügyvédek helyzetén azáltal lehetne segíteni, ha ezeknek elsőbbség biztosítanék a képzettségüknek megfelelő bírói, más állami és közigazgatási állások betöltésénél, amire a kamara az igazságügyminiszter jóindulatát kikéri.

A rokkantakért.

A hősköltevények korát éljük.

Minden napnak megvan a maga eposza és korunk minden népe bámulattal csodálja a magyar nemzet hősiességét.

A jövő költőinek líráját a magyar vitézek dicsősége ihleti meg és amint most a római félistenekről biflázunk a klasszikusokat, az elkövetkezendő korok generációi a mi katonáinkról zengő tanköltevényeket szavalnak majd.

gabírói járás községeihez. Mintegy versenyeztek a városi közönséggel és a körjegyzőségek községei egymással. Egy körjegyzőségből hat hétig rendszeresen naponként más és más község 50 liter tejet s megfelelő kenyeret hozott a beteg katonák részére, amely adományokat a fiókegyesület nőtagjai elismervények mellett vették át.”

IV. A girálti fiókegyesület mindezideig nem említettem — és pedig könnyen érthető okokból. Girált helyzeténél fogva nem alkalmas a fentiekhez hasonló akciók kezdeményezésére. Mindez nem jelenti azonban azt, mintha ez a fiók egyáltalában nem vette volna ki részét a szeretet munkájából. Mindjárt a háború kitörésekor 1401 koronát, egész vagyonát felajánlotta választmányunknak s ezenkívül a választmány minden központi akciójában, amelyekről azonnal szólani fogok, tevékenyen résztvett. Természetbeni gyűjtésének eredményét pénztárunkban, 1000 kor.-ban, szintén rendelkezésünkre bocsátotta. A fiók egyik kiváló választmányi tagja, Spillenber Barna főszolgabíró úr, valamint neje öngyámsága különösen nagy szolgálatot tettek Vöröskereszt-egyesületünknek.

Az idő eltűnteti éltónusait. Szimbolummal fog ragyogni idő.

Nekünk azonban, met csináljuk, a büszkeségén kívül a valóság kell szenvedni úgy, a zúdíja.

A diadalének akkor is vegyülnek. A sebes gyökzoknak. A rokk

A vért beissza a szenvedést azonban ne

A kultura két szépségnek, hogy az élet stítésével megoszthassa lom szervezetét. Erre minden probléma, at Ennek a két szervezettel megoldani, minden zav Az állam szervezetét megvédelmezése foglal vezet már megkezdett dező munkáját.

Az állam és a szerint a legsúlyosabb Azoknak a hőskönek az államért, a társadalotak, munkaképtelenek

Az *Augusztalapa* hercegasszony fővédő dorné igazgatásával a mterheinek könnyű elv vette a rokkantak üg gos rokkant-alapot léte

A nagy cél felé m első lépést. Budapest napot rendez. Új ötlet szelleme: az áldozatké érvényesül benne.

Az *Augusztalapa* város közönségéhez, honyozzék, hanem azt az dohányzásra költ, adja pedig egy napra sem méről, dohányozzék, de *füst-adót*. Az *Augusztal-*

Tisztelt Közgyűlés kasságának ismertetését normális körülménybe fejezhetném. A rendkívüli feladatok elé áll is. E feladatok éppen vártak megoldásra. Kat itt máról holnapra. A látása oly arányokak vezetősége legalább is lom legmesszebbmenő lözhette. Eperjesi fióke akciót kezdeményezet nak fentartása miatt a gatásra —, hogy ez új vállalkozhatott. Így lép aktiv tényező az embe

Elnökünk ömeltősá kódését meleg érdeklőd vőleg is résztvesz, a nap mellett informátat kat legmélyes megjele és serkenti további m kórházak támogatását nek jelenti ki. Érthető házak támogatásának s tetteivel igazolja. Elnök közönséghez intézett fe vetkezőket, mint amely benlétét leginkább me „A jelen pillanatar adatunk a megyénk te

Ne felejtse el!

WOHL IZIDOR

Ha szüksége van finom cipőre, kalapra vagy fehérneműre, akkor szerezze be

üridivat- és cipőárúházában, Eperjes, Fő-utca 87.

Az idő eltűnteti élet-halál harcunk borzalmas tónusait. Szimbolummá nemesülve, történelmi fényben fog ragyogni időtlen időkig.

Nekünk azonban, akik ezt a csodás történelmet csináljuk, a büszke öntudat eszmei gyönyörűségén kívül a valóság minden gyötrelmét is el kell szenvedni úgy, ahogy azt a háború reánk zúdítja.

A diadalének akkordjaiba disszonáns hangok is vegyülnek. A sebesültek jajgatnak. Az özvegyek zokognak. A rokkantak panaszkodnak.

A vért beissza a szomjas föld, a nyomort és szenvedést azonban nekünk kell megszüntetnünk.

A kultúra két szervezetet adott az emberiségnek, hogy az élet terhére a közösség erőgyegettségével megoszthassa. Az állam és a társadalom szervezetét. Erre a két szervezetre szakad minden probléma, amelyet a háború felidéz. Ennek a két szervezetnek kell minden kérdést megoldani, minden zavaró motívumot elrendezni. Az állam szervezetét most még az állam létének megvédelmezése foglalja el, de a társadalmi szervezet már megkezdte a bonyodalmakat elrendező munkáját.

Az állam és a társadalom jövőjét ezidő szerint a legsúlyosabban terheli a rokkant-ügy. Azoknak a hősöknek a dolga, akik a hazáért, az államért, a társadalomért küzdve megrokkantak, munkaképtelenné lettek.

Az *Augusta-alap*, amely *Augusta* királyi hercegasszony fővédnökségével és *Lónyay Sándor* négyezredével a magyar társadalmat a háború terheinek könnyű elviselésére szervezi, kezébe vette a rokkantak ügyének intézését és országos rokkant-alapot létesít.

A nagy cél felé május elsején teszi meg az első lépést. Budapesten május elsején *füsttlen-napot* rendez. Új ötlet, érdekes és a nagyidők szelleme: az áldozatkészség és önmegtartóztatás érvényesül benne.

Az *Augusta-alap* azzal a kérelemmel fordul a fővárosi közönséghez, hogy ezen a napon ne dohányozzék, hanem azt az összeget, amelyet naponta dohányzásra költ, adja a rokkant-alapnak. Aki pedig egy napra sem tud lemondani szenvedelméről, dohányozzék, de a rokkantakért. Fizessen *füst-adót*. Az *Augusta-alap* 20, 50 filléres, 1, 2, 5

Tisztelt Közgyűlés! A fiókegyesületek munkásságának ismertetésével választmányunk jelentését normális körülmények között tulajdonképpen befejezhetném. A rendkívüli idők azonban rendkívüli feladatok elé állították választmányunkat is. E feladatok éppen itt, a megye székhelyén vártak megoldásra. Katonai kórházak keletkeztek itt máról holnapra. A sebesültek megfelelő ellátása oly arányokat öltött, hogy a kórházak vezetősége legalább is az első időkben a társadalom legmesszebbmenő támogatását nem nélkülözhetette. Eperjesi fiókegyesületünk pedig oly sok akciót kezdeményezett — s maga is kórházának fentartása miatt annyira reászorult a támogatásra —, hogy ez új feladat teljesítésére nem vállalkozhatott. Így lép fel választmányunk, mint aktív tényező az emberszeretet munkájában.

Elnökünk öméltsége — aki a fiókák működését meleg érdeklődéssel kíséri, abban cselekvőleg is részt vesz, a meginduló akciókról nap-nap mellett informáltatja magát és a vidéki fiókokat személyes megjelenésével buzdítja kitartásra és serkenti további munkára — az első, aki a kórházak támogatását a társadalom kötelességének jelenti ki. Érthető tehát, ha a katonai kórházak támogatásának szükséges voltát csakhamar tetteivel igazolja. Elnökségünknek ez ügyben a közönséghez intézett felhívásából közöljük a következőket, mint amely sorok e mozgalom mielőltét leginkább megvilágítják:

„A jelen pillanatban mindennél fontosabb feladatunk a megyénk területére szállított és szállít-

és 10 koronás füst-adó *passe-partout* bocsájt ki erre a célra.

Május elseje eddig a tavasz örömmünnepe és a szociáldemokraták agitációs napja volt. Az idén a háború rokkantjaié lesz! Az ország fővárosa példát mutat a vidéknek, amelyet az egész országnak követni kellene. Alakuljon minden városban — nálunk is — bizottság, amely a rokkant-alap javára rendezzen egy füsttlen napot. Hatóságaink lépjenek érintkezésbe az *Augusta-alappal* a mozgalom egyöntetűsége érdekében.

A rokkantak ügye országos ügy. A mozgalomnak országos jellegűnek kell lenni!

EPERJESI BANKEGYLET

AZ OSZTRÁK-MAGYAR BANK MELLÉKHELYE.

::: Elfogadunk :::
előnyös kamatoztatás mellett

BETÉTEKET

takarékkönyvre és folyószámlára, melyek mint szabad betétek, a moratorium tartama alatt minden felmondás nélkül lesznek visszafizetve.

:: Veszünk előnyös árban ::

márka, dollár, rubel bankjegy és aranypénzt, nemkülönbön egyéb külföldi pénzeket.

A legutóbb kibocsátott 6%-os magyar hadikölcsönkötvények és egyéb, tőzsdén jegyzett s vidéki értékpapírok vételét s eladását előnyös feltételek mellett eszközöljük.

Képek.

Északi hadszíntér, 1915. március 30.

A tavaszi napsugár tűz-csókját reáhelelte a hófedte mezőkre. Mintha a naptárhoz alkalmazkodott volna. 21 ikén tavasz volt, teli tüdővel szívtuk a langyos levegőt, örültünk a föld ébredésének, — fából összerótt kis fedezékünk ajtaja oly hosszú idők után megint kinyitott... Ta-

andó sebesült katonák megfelelő elhelyezése és ellátása. Magában a vármegye székhelyén, az eperjesi Vöröskereszt-egyesület 200-ágyas és immár felszerelt kórházán és a katonai 500-ágyas csapatkórházon kívül három nagy katonai kórház létesül, amelyekben összesen 1200 ágy lesz elhelyezhető. E kórházakban a sebesülteknek élelmezéséhez, felneműekkel való ellátásához a társadalom segítsége is szükséges. A társadalom áldozatkészségéhez fordulunk tehát. Lehetetlen, hogy a mi hősi katonáink, akik miérettünk ontották vérüket, ne találjanak itt, az édes hazai földön szeretetet, vigaszt és enyhülést. A mi sárosvármegyei társadalmunk már a háború eddigi folyamán is fényes tanújelét adta áldozatkészségének. Hogy a sok fényes példa közül egyet említsünk, az eperjesi Vöröskereszt-kórházat is tisztán ez áldozatkészség és pedig máról-holnapra teremtette meg. Meg vagyunk róla győződve, hogy ez áldozatkészség kiapadhatatlan erőnek bizonyul éppen a mai komoly időkben.

A társadalom örömmel fogadja e felhívást és bámulatos áldozatkészségével a kitűzött célt megvalósítja. Elnökünk nemes intenciójának leghebbe megértője azonban elnöktársa. Elnöknökön nagysága, aki már eddig is értékes szolgálatot tett egyesületünknek az eperjesi fiókban kifejtett tevékenységével, most teljesen választmányunk ez akciójának szenteli idejét. A vármegyháza három helyiségében varrodát és ruhatárt, ugyanott konyhát rendez be. Reggeltől napestig itt tevékenykedik, vagy kint a társadalomban

vasszal telt meg a kis földalatti szoba, tavaszi mosoly ült mindnyájunk arcán.

Azóta nem duruzsol a kis kályhában az égő tűz, azóta felöltő nélkül állunk az ágyuk mellett, rózsás volt az égája, ha szitált az alkony.

Háború van, még az időjárás is inkonzekvens. Olyan itt minden, mint egy hisztériás asszony, aki ma forró csókjaival halmoz el, holnap mint rongyot dob el magától.

Ma ismét beborult, hatalmas orkán sívított végig ütegállásunkon és nehéz pelyhekben hullott alá a szűzfehér hó.

A természet játszik velünk. Mintha édes örömmünket is irigyelné. Hólepel borítja a száradt fedezéket. Téli köntöst öltött a világ, száraz fenyőgaly pattog a kis tábori kályhában. Velünk hiába játszol, csalfa napsugár, lelkünkben tavasz van, tavasz költözött márciussal a kis földözékbe.

Odahaza a remegő szülői szempillák tán kétségbeesve könnyeznének az ilyesmin. Mi megtagadjuk a konzekvenciát, — itt tud csak igazán örülni az ember az életnek.

*

Van az ütegünkben egy cigány, atléta-termetű nagy férfi, a jó öreg «Koki». Odahaza bizonyára vályogot vetett, most hogy a havazás miatt tán kellemetlen volna odakinn, — Kokit behívjuk magunkhoz. Primás lett a vályogvető cigányból, szólista, aki csodálatos érzéssel, zagya összevisszaságban, egy dal formájában játssza a «Sárika, Sárika, kis szentem...» és a «Palkó te drága rajkó...» összelopott akkordjait. Máskor kinevetnök, most áhítattal hallgatjuk. A törött hegedű csengő baritonjával egy darab tavasz oson be lelkünkbe, s a jó öreg cigány — «kommandóra» — kitarással játszik.

Odakünn erős pelyhekben hull a hó, idebent színültig telik a pohár, piros hadtáborral.

Mily fenséges hangulat, mily kedves társaság! Három szomorú zászlós arcán végiggördül a könnyű, mintha egy félóra megint otthon lennénk, mintha eszünkbe jutott volna valami, mintha a boldogságok országában volnánk.

És a jó öreg Koki megsejti, amit lelkünk érez. Szomorúan búgnak a halk melódiák, a kósza összevisszaságból egy új melódia születik: — «Mikor eszembe jutsz, mintha tavasz volna!...»

*

buzdít, agítál, lelkesít, vagy az ő szeretett beteg katonáit látogatja. Minden dolgában hűséges munkatársai Roskoványi Miklósné öngyógyasága, aki elnöknöknek e tisztében állandó helyettese és Laczkó Gizella öngyógyasága, a ruhatár gondozója és ezenkívül igen sok úriasszony és leány.

Az irodai teendőik végzésére többen szives készséggel vállalkoznak, akik közül Jakobei Dezső kir. kath. főgimn. tanár úr állandóan, nap-nap mellett részt vesz a munkában. A gondnoknői teendőket özv. Krausz Istvánné látja el. A hírszolgálatot cserkészfiúk végzik. 3 egészségügyi katona is rendelkezésünkre áll.

A munka tehát megindul. Csakhamar érkeznek az adományok. S ami különösen felemelő, az adakozók sorában ott találjuk — lehet mondani, az elsők között — a mi jó falusi népünket. Az intelligens embernek altruizmusát természetesen találjuk, mert ez amúgyis kísérfje az igazi műveltségnek. Pedig megvan e szép jellemvonás az egyszerű romlatlan ember szívében is. Nem egy megható, megindító jelenetek voltak itt a megyeháza udvarán tanúi, amikor az egyszerű földműves keresetlen szavakkal felajánlotta a magával hozott életet vagy a beteg katonának oly szükséges tejet. A lelkesek és tanítók, a szolgabírák és körjegyzők, akik büszkének lehetnek népükre, hasonló buzgóságot fejtettek ki a gyűjtésben, az adakozásban.

A beérkezett adományokról gondos jegyzéket vezetünk s azokat hirlapilag nyugtáztuk. Az adományozóknak ezúton is hálás köszönetet mondunk.

Kívül egyre hull a hó, valaki kopogtat fedezékünk ajtaján. Új ember lehet, onnan jöhet, ahol még kultúra van, mert mintha odahaza nyitna be a csillogó parkettű szalon ajtaján. Kopogtat és várja a választ...

— «Gyere be, ha szép vagy!», kiáltja ki cigányos kiejtésével Koki. — Egy hóember lép be.

— «Hólyag» — jött meg újra a harctérre. Koki illedelmes haptákba vágja magát és buzgón veregeti le a havat az újonnan bevonult zászlós válláról. Pillanat alatt híre fut a vendég érkezésének az ütegen. A derék legénység, mind-mind üdvözölni szeretnék őt, de nem mernek bejönni.

Mi alig tudunk hová lenni örömlünkben. «Meselej hazulról?... Mit tudsz Eperjesről?... Mit csinálnak odahaza?...» Ezernyi kérdésre szeretnénk hirtelenében választ kapni, de «Frici» borral kezeli már a jövevényt, aki maga is jobbnak véli a butykosból egy nagyot szopni, mint a rengeteg kérdésre megfelelni. Koki a Rákóczi-indulót húzza — «Frici» szorgalmasan diktálja bele vendégünkbe a savanykás italt.

Végre beszélni kezd az otthonról, — Eperjesről. — Csend, mindnyájan feszült figyelemmel hallgatjuk és nem vesszük észre, amint a kemény pricsen végigterül a tagbaszakadt «Frici» és hirtelen elalszik. Régi szokásához híven, most is nagyokat horkol, — talán hazulról álmodik... Őt mindez nem érdekli. Hiszen ő is csak egy-két nappal ezelőtt jött meg hazulról.

*

Az ütegek büszkesége «Czizevicz» úr, első tisztünk szolgálatkés kutyamosója. Büszkeségünk azért, mert ennél ügyetlenebb embert nem szült a világ néhány ezer esztendő fennállása óta. Amit a kezébe adnak, biztosan elejti; ha a gazdájának mosdásához vezet hoz, biztosan csak lábvizet vehet abban a szoba padlójáról, mert annyi szent igaz, hogy kiönti. Ha az ezredparancsnokhoz küldöd jelentéssel, azt tót sicher, az ezredorvos pucerjének kézbesíti, ha ráparancsol, hogy szobád padlóját felmossa, ő biztosan a gummipárnát fogja jó szappanos vízben kimosni, hogy azt többé nem használhatod.

Ez Czizevicz úr, a derék kutyamosó, aki nagyobb büszkeséggel viseli szürke bluzán tisztiszolgai piros pántját, mint ha önkéntesi pertlit viselhetne. Mindezen hibái azonban a semmiségig

A természetbeni adományok nem maradtak sokáig a megye pincéiben. Nap-nap mellett meleg ételt vittek hölgyeink, rendszerint az elnöknő öngyógyításának vezetése alatt, a kórházakba. Volt olyan nap, amikor 500 beteg és sebesült katona részesült meleg, izletes és tápláló uzsonnában.

Meg kell itt jegyezni, hogy a katonai kórházakban Dobay Edéné, Imre Jozefin, Novotny Rezsóné öngyógyításuk tettek nagy szolgálatot.

Kórházainknak legnagyobb szolgálatot a fehéreneműek gyűjtésével tettük. Hogy milyen értéket képvisel a közönség adománya, szolgáljon erre felvilágosításul a következő kimutatás:

Vöröskereszt-kórháznak	8144* kor.
Csapatkórháznak	4908 »
Kir. kath. gimnáziumi kórháznak	4331 »
Városi kórháznak	402 »
Járványkórháznak	2780 »

Összesen: 20565 kor.

értékű fehéreneműt és élelmiszert adtunk.

Ezekkel az adományokkal nem merül ki közönségünknek áldozatkészsége.

Elnökünk felhívására és példájára sokan lemondanak névnapjaiknak megtartásáról és névnap megváltás címén bizonyos összeget küldenek az egyesület pénztárába, ugyancsak az elnökség felhívására Halottak-napján a szokottnál kevesebb pompa és fény árad szét a temetőkből s az ilymódon megtakarított fillérek és koronák

* Amikor a vármegyeházán működő bizottság tevékenysége megszűnt, a raktáron levő fehéreneműeket 4940 korona értékben átadtuk az eperjesi Vöröskereszt-kórháznak. Ilymódon tisztán e kórháznak 13084 kor. értékű fehéreneműt és élelmiszert ajándékoztunk.

törpülnek el, ha megbízhatóságáról van szó. Czizevicz úr maga a megtestesült becület, a jóakarát.

Szeretjük is Czizevicz urat ezért s így fogamzott meg a gondolat, hogy jó lesz kiegészítő telefonistának. Mert ő diszkrét, és hallgatni tud, mint a sár.

Megmagyaráztuk neki a tábori telefon kezelését.

— «Czizevicz» biztosan elfelejtet, mire újonnan a kezébe kerül ez a komplikált masina! — mondtuk tréfálkozva, de Czizevicz úr leicsinylőleg tagadón rázta a fejét, ha mindent is, de ezt igazán el nem felejt.

Másnap már szolgálatban volt a büszke privát-diner.

Tudtuk, hogy mulatni fogunk rajta és egy éjjeli órában felhívtuk Czizevicz állomását, ahova előzőleg már két tisztünk ment ki, hogy beszámoljanak a történetekről.

A felhívó jelre Czizevicz úr ijedten kapta fel bozontos üstökét és fordítva vévén kezébe a kitűnő hadi apparátust, büszkén kiabálta bele zsargonos kiejtésével: — «Halájl hier Telefonist Czizevicz!» — Választ természetesen nem kaphatott, mert a hallgató-kagylóba beszélt bele, és a membrommal hallgatott. — Halájl... Halájl... Halájl... ismételte százszor is zsargonosan a — halló! Szemei a dühtől vérben forogtak és kétségbeesetten jelentette az akkor már éktelelenül hahotázó tiszteknek, hogy neki milyen pechje van, hogy egyszer akar telefonálni az életben és akkor sem funkcionál a telefon.

Mi mindent rá nem fogna szegény a telefonra, ha neki pechje van.

Mi mindazonáltal szeretjük Czizeviczét, mert becsületes, mert jóakarátú és mert — igazán nem tehet semmiről.

Szigma.

HIREK.

Hadbéli vitézek éneke.

Alkonyboruláskor,
Virágfakadáskor
Oly búsak a lengyel hegyek
A sok könnyhullástól,
Tárogatósírát
Hoz onnan a szellő,

sebesült-katonáink istápolására jutnak. Elnökünk lelkes agitációjára Bótha Szilárd és Barkassy Béla urak buzgó vezetése és több úri-asszony és leány szíves közreműködése mellett augusztus 18-ikán katonanapot rendeztünk, amely fényes anyagi és erkölcsi sikerrel végződik. Sárosvármegye kiváló volt főispánjának, Mattyasovszky Tamásnak halála alkalmából több tisztelője koszorúmegváltás címén nagyobb összeget küldött egyesületünknek céljaira.

Buzgó pénztárosunk, Vogel Béla takarékpénztári h. vezérigazgató úr jelentéséből ez adományokról a következőképen számolunk el:

Adományok:	
Kézpénzben a választmányhoz	1914 K 57 f.
«Halottak az élőkért» címen	979 » — »
Katonanap bevétele	930 » 03 »
Koszorúmegváltás címén Mattyasovszky Tamás halála alkalmából	530 » — »

Összesen: 4353 K 60 f.

E kézpénzbeli adományokat 847 kor. kivételével, amelyet a választmány saját céljaira fordított, az eperjesi Vöröskereszt-kórház kiadásainak fedezésére engedjük át.

Elnökségünk figyelmét nem kerülte el az a nagyszabású mozgalom sem, amelyet az Országos Hadsegélyző Bizottság indított e jelszóval: Hósapkát katonáinknak! Vitézül küzdő seregeink a hidegebb időszak beálltával csak úgy birkóznak meg a téli időjárás viszontagságaival, ha meleg ruhával látjuk el őket. A Hadsegélyző Bizottság asszonyainkhoz és leányainkhoz fordult:

Riadót zeng a gránáttűz,
Az égre szökellő.
Hetedhét országon,
Véráztatta tájon
Magyar legények vágatnak
Habzó paripákon.
Valamikor régen
Jártunk mi már erre,
Hej, amikor Rákóczinak
Rézdobosa verte.

Akkor is így éltünk,
Senkitől sem féltünk,
Hitvány gyáva bitangokkal
Akkor se cseréltünk.
Tovaszálló felhők
Simogatták álmunk,
Lengyel nőknek selymes ágyán
Nyugvóra találtunk.
Ne búsulj hát pajtás,
Csapj inkább vígabba,
Meglásd, otthon leszünk mi még
Pünkösöd virradatra.
Otthon elmeséljük
Mint bőgött a gránát,
Hogy fegyverben virrasztottuk
Kedvesünknek álmát.

Rajta magyar, rajta,
Utolsó nagy harcra,
Hallod pajtás, Rákóczinak
Kornétása fújja,
Gázoljon a lábunk
Térdig muszkavérben, ...
Odahaza édesanyánk
Imádkozik szépen.

Viharverte felhők
Tépett fodros szárnya,
Vigye üzenetünk
Szép Magyarországra.
Mondja el helyettünk,
Semmi bajunk sincsen,
Szép mátkánknak vigye hírvül
Jó dolgunk van itten.
Hajnalhasadáskor,
Virágfakadáskor
Otthon leszünk, — szép orcáját
Megcsókoljuk százszor. *Biró László.*

kössenek hósapkát, térdvédőt és csuklómelegítő katonáinknak. E mozgalom elnökségünk magáévá tette. Lelkes felhívásban fordult a vármegye közönségéhez és több úriasszonyt kért fel a vidéken is a mozgalom irányítására. Itt a központban ismét elnöknőnk öngyógyítása az ő hűség munkatársaival volt az, aki legtöbbet tett és fáradozott. Igen hasznos szolgálatot tett ügyünknek Divald Kornél úr, aki bejárta a vidéket s ott buzdította, irányította a hölgyeket e munkára. Hogy közönségünk könnyebben juthasson anyaghoz, rendeltünk a Hadsegélyző Bizottság útján 280 kgr. gyapjúfonalat, amelyet aztán a Kósch Árpád-cég gyári áron bocsátott a közönség rendelkezésére. Sokan voltak olyanok, akik a hósapkák helyett pénzt bocsátottak elnöknőnk rendelkezésére, aki ezen gyapjúfonalat vásárolt és viszont voltak sokan olyanok, akik e gyapjúfonalat készséggel ingyen feldolgozták. A begyűlt ruhaneműeket az Országos Hadsegélyző Bizottságnak küldöttük el. Ez akciónknak igen szép eredménye a következő:

Hósapka	1515 drb.	6060 K — f.
Érmelegítő	1401 »	1401 » — »
Flanell-ing	525 »	2100 » — »
Haskötő	620 »	930 » — »
Térdmelegítő	162 »	972 » — »
Harisnya	16 pár	16 » — »
Papucs	6 »	12 » — »
Kapca	280 drb.	168 » — »
Nyakvédő	11 »	8 » 80 »
Szörme	3 láda	300 » — »

Összesen: 11967 K 80 f.

Idylli, két órára gyilkos hát régiókban igazi zenét srappel zúg nem halálhő

Négy a szoba s form billegeti félig Érző lel van, örül, tal paraszt-vískó szelid bárány nyökölve, ki szögezve me

Pislog a fáradt lángja eldördül egy zene végső kalandozik.

Az egyi nyughelyen töpörödött, l gatja szundil legidősebb k

az orsó kics fonal, fekete reánk veti — nyitott könyv

illatos rét, z lebeg lelki sz kislánykát me

kulcsolja kez nagyapja után oda-odapislog hangszereire, ajkáról; sehog neki pár darab

elfelejtve a kő elmosolyodik: * A család sz

lenséggel írt, kő erő, amellyel a papírra veti.

Még egy a nem is realizál közönségünk s

ségére. Hadvez hívást intéztünk arra, hogy ház

A felhívásnak lyokat, iskolák berendezéssel ismét a föld n

séggel vállalta is. A beérkezett kereszt-egresül de azokra —

tonák ilymódo célravezetőnek reflektált.

Nem lenne emlékezném az hívás»-okról, a elnökünk ömél társadalmunkh

tünk az ő nem törhetetlen hite a végső diadal tumai, tükörkép pszüchéjének. Sokoldalú m

nünket az a kité Ferenc Salvator Vöröskereszt-eg

Egy zászlós levele.*

Északi harctér, április 4.

Idylli, boldog, békés életet élünk! Rövid egy-két órára elfelejtve gránát, golyó, elfelejtve a gyilkos háború, a vér, a szép piros vér; idegen régiókban kering, röpköd lelkünk; zenét, édes igazi zenét élvezük, nem az idegölő gránát, srappel zúgását, golyó zizzenését, nem jalkiáltást, nem halálhörgést!...

Négy árván maradt cseh muzsikus a jó meleg szoba s forró tea reményében nagy igyekezettel billegeti félig fagyott ujjait, viharedzett hangszere.

Érző lelked talán idáig lát, talán köztünk van, örül, talán sír a látottakon: kicsiny, búzhódt paraszt-vískó, benne a vérszomjas farkasokból szelid bárányokká vedlett férfiak, ki asztalra könyökölve, ki sötét villogó tekintetét egy pontra szögezve mereng.

Pislog a halvány mécses, ide-oda csapkodja fáradt lángját a réseken keresztülfújó hideg szél: eldördül egy ágyúlövés, el-elhal a fülbemászó zene végső akkordja, lelkünk messze, messze kalandozik...

Az egyik sarokban primitíven összetákoltt nyughelyen házigazdánk családja; az anya összetöppördött, koravén lélek, néma szeretettel ringatja szundikáló kicsiny magzatját, 10—12-éves legidősebb kislánya az ágy szélén ülve fon. Pörög az orsó kicsiny, ügyes kezében, gyarapodik a fonál, fekete kökényszemét hébe-hóba félénken reánk veti — szinte olvasok bennök mint egy nyitott könyvben... a jövő, a szép virágos tavasz, illatos rét, zöld erdő, szabadsága, boldogsága lebeg lelki szeme előtt; a harmadik, 4—5-éves kislánykát most imádkoztatja a nagyapja. Összekulcsolja kezecskéit a kis ártatlan, igyekszik nagyapja után elrebegni az esti imát. Nem megy, oda-odapislog kíváncsi szemével a muzsikusok hangszereire, közbe el-elröppen pár szó ártatlan ajkáról; sehogysem megyen az imádság. Adok neki pár darab fehér kockacukrot, elfelejtve ima, elfelejtve a környezet, hálás szemét rám vetve elmosolyodik: «dzenkuje» rebegi s vígan maj-

* A család szivességéből megkaptuk az erős közvetlenséggel írt, közlésre nem szánt levelet. Megkapó az erő, amellyel a levélíró zászlós érzelmeit és gondolatait papírra veti.

Még egy akciónkról számolok be, amely ha nem is realizálódott, szintén igen szép fényt vet közönségünk szinte kiapadhatatlan áldozatkészségére. Hadvezetőségünk óhajására ugyanis felhívást intéztünk közönségünkhöz, buzdítván őket arra, hogy házaikba fogadjanak be sebesülteket. A felhívásnak meglepő eredménye volt. Kastélyokat, iskolákat, épületeket ajánlanak fel e célra berendezéssel is. Különösen meglepő volt itt ismét a föld népének felbuzdulása, amely készséggel vállalta a katonák ingyenes ételmezését is. A beérkezett ajánlatokat az Országos Vöröskereszt-egyesület igazgatóságának küldöttük fel, de azokra — valószínűleg mert a sebesült katonák ily módon való elhelyezését nem találta célravezetőnek — a hadvezetőség később nem reflektált.

Nem lenne jelentésem teljes, ha meg nem emlékezném azokról a lelkes és buzdító «Felhívás»-okról, amelyeket bizonyos időkönként elnökünk öméltségében, ha nem is e minőségében, társadalmunkhoz intézett. Ezekben is kitarul előttünk az ő nemesen érző szíve, megnyilatkozik törhetetlen hite nemzete jövőjében, reménye a végső diadalban. Egykor értékes dokumentumai, tükröképei lesznek ezek a mai társadalom pszichéjének.

Sokoldalú munkálkodásunk közepette ért benünket az a kitüntető magas látogatás, amelyben Ferenc Salvator ő cs. és kir. fensége, a Magyar Vöröskereszt-egyesület védnökének, ő felségének

szolja nyálás szájacskájával a ritka csemegét. Elmerengve nézem a szegény nyomorult, összetöppördött anyának sápadt, sovány, lázban villogó fekete szemű szeretett kis lánykáját. Összeszorul a szívem, oly különös érzések fogják el lelkemet, s ívemet, nem hittem volna, hogy e véres háború az emberi érzések gyöngédebb húrjait is megpengetheti; nem hittem volna, hogy a vértől, a borzasztóságoktól megkeményedett szívünk el is tudjon érzékenyülni...

Gondolataim tovább kalandoznak, különösnél különösebb érzéseket vált ki lelkemben az oly rég nem hallott fülbemászó zene. Valamikor régen...

Álomkép gyanánt tárul lelki szemeim elé egy kis kert... a tavasz...

Hagyjuk! Röpködő, a multon merengő gondolataimat nem tudom papírra vetni. Elmúlt, nem jó vissza többé. Igen, álmomban kísértett a mult, de most nem... Szertefoszlik lassan a tündérlép... felocsudok; a zenészek elmentek, alszik a család, bajtársaim is nyugovóra tértek, csak magam tépelődöm gondolataimmal... ismét hallom a mély bömbölő ágyúdörgést, a fegyverkattogást, halálhörgést. Vér, vér, vér... hiszen háború van!

Szinyei Merse Pál jubileuma.

Ehhez a nagy névhez, melyhez a magyar képzőművészet nagy lendülete is oly szorosán hozzáfűződik, nem volna méltó, ha mink, szűkebb hazájabéliek összekeresnénk és egymás mellé sorakoztatnánk szép mondatokat dicséretképen. Régen elmúlt az az idő, midőn még tűrhetett elismerést kifejező szavakat ez a név. Ma már messzire fölötté áll annak a mértéknek, melyen innen művészekről írni szokás. Már régen nemcsak a miénk ő, hanem az egész világé s midőn erre a pontra elért, annyira maga mögött hagyott kritikát, más törekvéseket és mindent, amihez szólni lehet a művészet szempontjából, hogy ma már csak a kristályos, minden hátsó gondolatoktól mentes csodálattal lehet rája tekinteni. És hogy tollunk nyomán nekünk mind kedvesebb szavak kelnek, ennek okát az önmagunk, a pátriánk iránt való szeretetünkben is kereshetjük. A mestert jubilálta tegnap az ország,

helyettese a sárosvármegyei Vöröskereszt-egyesületet részesítette. E látogatásról elnökünk, mint Sárosvármegye főispánja, a következőkben értesítette a közönséget:

„Ő császári és királyi Fensége, Ferenc Salvator Főherceg Úr a mai napon magas látogatásával tisztelte meg a vármegyénkbeli Vöröskereszt-egyesület összes központi intézményeit s tudomást szerzett a vidéki fiókok ügybuzgó működéséről is.

A tapasztaltak felett legmagasabb megelégedését kegyeskedett nyilvánítani s megbízni méltóztatott azzal, hogy legmagasabb elismerését és köszönetét úgy az összes Vöröskereszt-egyleti tényezők — különösen a lelkes, hazafias és önfeláldozó odaadással működő hölgyek —, valamint a Vöröskereszt-egyletet és sebesült hőseink jóvoltát és ápolását hazafias áldozatkészséggel támogató lakosság előtt is kifejezésre juttassam. Ezt kiváló örömmel hozom ezúton tudomásul.“

Tisztelt Választmány! Ezzel jelentésemet befejeztem. Hő óhajításom, hogy ebben a társadalomban, amely a megpróbáltatások napjaiban áldozatkészségének és hazaszeretetének oly fényes példáit adta, verjen erős gyökeret az a törhetetlen hit, amelyet elnökünk ő méltósága egy alkalommal így fejezett ki: «A megpróbáltatások napjai el fognak mulni s az édes haza, melyért fiai annyi áldozatot hoztak, ismét egyesít benünket a boldog békeességben.»

Gömöry János, a választm. titkára.

félszázados művészpályája alkalmával. Jól esik ismételten leírunk, hogy a sárosi föld adott neki szárnyakat, hogy az itteni hegyek, erdők és rónák levegőjét szívta s éppen ezért nekünk, sárosiaknak is jól esik megfürödnünk abban az ünnepletésben, amely őt körülveszi.

Magas látogatás. Frigyes főherceg tábornagy, hadseregpáncsnok a mult napokban itt időzött Sárosvármegyében, hol megszemlélte a fronton álló csapatokat.

Kitüntetés. A német császár *Schönfeld* Oszkár földinknek, a nyugati német főhadiszálláson szolgálatot tevő honfitársunknak, kiváló érdemei elismerésül a vaskeresztet adományozta.

SEMSEY ÁDÁM. Egy kedves öregúr, Semsey Ádám ny. pénzügyi tanácsos halt meg a mult héten Békásmegyeren, Pestmegyében, kit az idevalók már elfelejtettek, de aki annak idején kedves költeményeivel sok-sok derült órát okozott ismerőseinek. Három nyelven írt költeményeket: magyarul, tótul és németül. A legkedvesebb költeményét azonban tót nyelven írta, azt, amelyen a sárosi urakat írja le ezelőtt 30—40 év előtt s mindegyikre tud egy-két elmés, csípős, de soha se sértő mondatot. A költemény így kezdődik:

V Šarišskej stol'ici,
V učešnim kraju,
Žiju sebe l'udze
Jako v jednim rajju.

Hol vannak azok a szép, kedves, kedélyes idők! Meg aztán később, amikor a sárosi hölgyekről ír, akik a megyei gyűléseket látogatják:

A na galeriu
Šumne paše chodza,
Figi, pomaranče,
Čukerl'iki jedza.

Nem írt a nagy nyilvánosságnak, csak szűkebb körét, a sárosi földesurakat neveltette meg olykor-olykor, de költeményei, amelyek bizalmas jellegűknél fogva nem nyomdafestékre valók, törülmetszett sárosi tót nyelven voltak írva s egyik például szolgáltak azoknak, akik a sárosi népnyelven akartak a sárosi népnek újságot írni. Megérdemli, hogy mindnyájan — legalább gondolatban — tegyünk egy virágot frissen domboruló sírhantjára.

Hősi halál. Ásgúti *Körtvélyessy* Aladár, a cs. és kir. 34-ik gyalogezred tart. főhadnagya, pétermezői földbirtokos március 4-ikén, 52-éves korában hősi halált halt. Fiatal korában hosszabb ideig ténylegesen szolgált a 34-ik gyalogezrednél, később teljesen gazdaságának szentelte életét. Egyike volt azon gazdáknak, akik a földet nemcsak kihasználják, hanem szeretik is. Halála vármegyénk egész társadalmában a legmélyebb részvétet keltette. Özvegye szül. dobói Dobay Margit és 4 árvája gyászolja. Legidősebb fia orosz fogságban van.

Vármegyei közgyűlés. Sárosvármegye törvényhatósága április 26-ikán d. e. 10 órakor tartja rendes tavaszi közgyűlését a vármegye ősi székházában. A közgyűlés tárgysorozatából a következő pontokat emeljük ki: Vm. alispán rendszeres negyedévi jelentése. — Kereskedelemügyi miniszter leirata a törvényhatósági és vicinális közutakon 1913. évben elfordult árvíz-károok helyreállítása tárgyában. — A közigazgatási bizottság félelvi jelentése. — Vm. alispán bemutatja a vármegye lisztellátása tárgyában a Nagysárosi Múmalommal kötött szerződést. — Vm. alispán előterjesztése a hadikölcsönre a vm. tömegesített gyámpénztárból történt jegyzés tárgyában. — Abaúj-Tornavármegye átirata a magyar nemzet katonai erényeinek elismerése tárgyában. — Kecskemét szab. kir. város átirata a háború következtében munkaképtelenné vált katonák és családjaik sorsának biztosítása iránt.

Használjunk posta hadisegély-bélyeget!

Dr. Holénia Gyula ünneplése. Meghatóan szép és lélekemelő kedves ünnepség keretében kedveskedtek dr. Holénia Gyulának április hó 12-ikén, a nevenapján a Vöröskereszt-kórház beteget és annak személyzetét. A betegek mintegy hálójukat akarták ezzel leróni, azt a hálót, amellyel Holénianak tartoznak azért az odaadó emberbaráti szeretetért és azért a kiváló és lelkiismeretes tudásért, amelynek a felgyógyult betegek annyit köszönhetnek. Mert Holénia mindig szívén viselte betegeinek sorsát s a háború kitörése óta úgyszólván minden idejét azoknak szentelte, nem kímélve bizony sokszor saját maga egészségét sem. Nevenapján való ünneplése azzal kezdődött, hogy a kórház udvarán levő katonák belépésekor lelkesen megjelenezték, amit ő aztán meleg szavakkal köszönt meg nekik. Majd belépve a kórház épületébe, a Vöröskereszt-kórház személyzete nevében dr. Baumöhl Zsigmond intézett néhány meleg szót, úgyszintén Korn Vilmos főhadnagy, a kórház parancsnoka, majd Hajdú Gyula ev. theológus köszöntötte fel az ápolók nevében. Igen kedves volt Kissely Bozsó felköszöntője is. A betegek az ünnepelt orvost ajándékokkal is meglepték, így egy beteg katonát megfestette két fiának arcképét, azonkívül egy hatalmas virágcsokrot is nyújtottak át neki. Az ünnepély megrendezése körül legnagyobb érdeme volt Görgey Ernőnének, a kórház főnöknőjének.

67-esekről. Az óriási küzdelemből, melyet a Kárpátokban az egész világ ámulatára oly nagy túlerővel szemben is eddig sikeresen vívunk, jelentékeny részt vesznek ki szűkebb hazánkiai, akikre büszkék lehetünk. Nincs módunk megemlékezni háziezredünk minden egyes fegyvertényéről, de ha egyetmást megbízható helyről megtudunk, büszke örömmel jegyezzük fel. Háziezredünk legutóbbi fegyvertényei megérdemlik, hogy átadjuk az emlékezésnek. Március 3-ikán éjjel egy rendkívül fontos magaslatot foglalt el ezredünk, 21-ikén újból rohamra ment, hogy megszerezzen egy domináló magaslatot. Ez a rohamuk is sikerült. Reggelre azonban az ötszörös erővel támadó orosz kiverte őket állásaikból, délután azonban új rohamot intéztek hőseink s a magaslat újból az ő birtokuk lett. Azóta — 19 napja tartják a magaslatot — ellentállásukon minden orosz erőlködés megtörik. A 900 méteres magaslat megdönthetetlen urai ők. Az orosz lövészárkok 150—200 lépésnyire vannak tőlük.

Használjunk posta hadisegély-bélyeget!

«Lengyel mezőkön.» Az Országos Hadisegélyező Bizottság kiadásában a jövő héten megjelenik *Gyúri* (Áchim) Géza «Lengyel mezőkön, táborfű mellett» című háborús verskötete, mely a przemysli várórség magyar csapatainak hónapokon keresztül lelkesítő olvasmánya volt. A repülőgépen kikerült egyetlen eredeti példány lehető hű utánzatát s az azóta kirepült költeményeket tartalmazó kötet ára 1 korona s kapható lesz az Orsz. Hadisegélyező Bizottság jelvény-irodájában.

Választás. Az eperjesi orth. izr. hitközség-nél megtartott tisztújítási választásnál a következők lettek megválasztva: elnök Zahler Ignác, alelnök Szántó Zsigmond, templomgondnok Fontéder Lázár, pénztárnok Preisz Lajos, ellenőr Reisz Salamon, iskolaszéki elnök Fischgrund József, szegényügyi gondnok Amster Salamon.

«Az asszonyok.» Ez a címe az idény leggrandiózusabb irodalmi filmjének, mely nemcsak Budapest műértő közönségét ragadtatta el, hanem az ország összes mozgóiban páratlan sikert aratott. Ezen általános tetszés elsősorban Emanuel Gregerst illeti, aki itt is, mint első filmjében («Rafael, a cigány»), feledhetetlen alakítást produkál. Ezen film szombaton és vasárnap kerül bemutatásra az «Uránia»-mozgóképszínházban.

Legjobb minőségű férfi-fehérműek Ambrózy Bélánál.

«A Társaság.» Dobay István hetilapjának legújabb száma bájos novellát közöl Somlay Károly tollából s egy kedves rajzot Lázár Istvántól. Folytatja a lap dr. Lechner Károly nagyszabású tanulmányát a háborús világ idegességéről, Dobay István pedig, aki ezidő szerint a török harctéren tartózkodik, «Uj Törökország» címmel írt színes, érdekes és a félhold mai helyzetét őszintén ismertető cikket. Tóth László három szép költeménye, több apró közlemény és divatlevél egészítik ki a lap változatos tartalmát. A Társaság előfizetési ára egész évre 18, félévre 10, negyedévre 5 kor. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

Kedvezményes árú gyümölcsoltványokat oszt ki a Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület. Az oltványok ára darabonként 20 fill. Jelentkezni lehet az egyesület titkári hivatalában f. hó 22-ikéig.

Adománygyűjtés. Barbierik Emil zsegnyei ág. h. ev. elemi iskolai tanító a Vakok Eperjesi Intézete javára 3 kor.-t küldött be a kir. tanfelügyelőséghez, mint gyűjtésének eredményét. A pénz a vakok intézete igazgatóságának átadott.

Tanulmányi kirándulások felfüggesztése. A vall.- és közokt.-ü. miniszter kiadott rendelete folytán további intézkedésig az állami tanító- és tanítónőképző-intézeti növendékekkel a vasúti vagy hajó-utazással járó tanulmányúti kirándulások a jelen viszonyok mellett nem rendezhetők.

Kávé, saját pörkölésű, különböző nemes fajokból összeállított keverék; Gerbeaud-, valamint Sarotti-cukorkák, kir. udvari pinceborok csakis *Bein* Simon eperjesi csemegekereskedésében kaphatók.

A M. Kárpátgyesület Eperjesi Osztálya a vadon termő gyógyítónövények gyűjtése és értékesítésére vonatkozó pályázatából kifolyólag *Uram* Péter gombosszentgyörgyi tanítónak 30, *Kosts* Ferenc pécsújfalusi el. iskolai igazgatónak 15 korona jutalmat szavazott meg. Az Osztály egyúttal elhatározta, hogy ezt a pályázatot 1915-ben is főtartja. Az Osztály tehát mindazokat, akik a gyógyítónövények gyűjtését és értékesítését valamely községben meghonosítják vagy nagy arányokban gyógyítónövényeket gyűjtöttek s akik végzett munkájukat *hitelesen* igazolják, jutalomban fogja részesíteni. A jutalmak nagysága a végzett munkával arányos lesz. A gyűjtéshez és értékesítéshez szükséges Útmutató Osztályunk központi irodájában (Pálesch Árpád drogériájában) 30 fillérért kapható; azok a néptanítók, akik e téren közreműködni óhajtanak, az eperjesi kir. tanfelügyelőség útján Osztályunktól ingyen kapják meg a jelzett Útmutatót. A gyógyítónövények gyűjtését és értékesítést igazoló hatósági irat két részből álljon; az első rész megállapítja, illetőleg igazolja, hogy ki, mit és mennyit gyűjtött, a második rész pedig kimutatja, hogy a gyűjtött növényeket kinek és mennyiért adták el. A hatósági igazolvány közügyben bélyegmentes. A pályázat 1915. november 1-jén jár le.

Adomány. Az «Uránia» mozgóképszínházban ápr. 15-ikén megtartott előadásokból kifolyólag 58 kor. 70 fill. jutott a Vörös Félhold javára.

Hadikölcsönkötvények kiszolgáltatása. Értesülésünk szerint a végleges hadikölcsönkötvények kiszolgáltatása már e hó eleje óta folyamatban van. A pénzügyminiszter különös súlyt helyez arra, hogy az aláírók a folyó hó végéig a szelvényekkel ellátott végleges kötvények birtokában legyenek, s minden intézkedést megtett arra nézve, hogy ez is bekövetkezzék. És habár a kötvények kiadása az aláírási helyekre a jegyzések rendkívüli nagy számánál fogva igen nagy munkát ró, előreláthatólag rövid időn belül az összes ideiglenes elismervények ki fognak végleges kötvényekre cseréltetni, úgy hogy az aláírók május hó 1-jén lejáró szelvényeiket kellő időben be fogják válthatni.

A Kósch Frigyes-féle cselédjutalmazási alapítvány pályázati határideje ápr. 30. Jutalomkiosztás május 3-ikán d. u. 3 órakor történik a rendőrkapitányi hivatalban.

Teljes lakásberendezések *Gottlieb Leo* Butor Ipar Vállalatánál, Eperjes, Fő-utca 22. sz. Telefon 152.

Eltitkolt gabona- és lisztkészletek kutatása. *Saly Győző* rendőrkapitány a következő hirdetményt bocsátotta ki: «A felesleges gabona- és lisztkészlet bejelentésének eredményéből arra lehet következtetni, hogy sokan készleteiket eltitkolták és elrejtették s azért a rendőrség az ilyen készleteket kutatni fogja. Felkérem a közönséget, hogy a rendőrséget ezen fontos munkájában a gabona- és lisztkészletüket elrejtők följelentésével támogassa, mert a jelen körülmények között ez mindenkinek csak kötelessége. A följelentő jutalmul a följelentése folytán elkobzott gabona- és lisztkészlet értékének egyötödét kapja.»

Használjunk posta hadisegély-bélyeget!

Polgári iskolai taneredmény biztosítása. A vall.- és közokt.-ü. miniszter körrendeletileg intézkedett, hogy amely polgári iskolában a hadiállapot folytán a folyó tanévet rendes időben nem kezdhették meg, vagy időközben bármely okból szünetelt a tanítás, avagy a redukált heti óraszám mellett az előírt tananyag elvégzése nagy nehézségekkel járt, ott a mutatkozó szükséghez képest a szabályszerű szünetek a minimumra szállítandók le, a három igazgatói szünnap rendes tanításra használandó fel, a tanítási idő újabb szünetekkel meg nem rövidíthető, sőt a szokásos tanév végi záróvizsgálatoknak 1—2 napra való redukálásával a rendes tanítás június 26-ikáig meghosszabbítható. A rendelet értelmében ahol a körülmények lehetővé és indokoltá teszik, a tanítás már reggel 7 órakor megkezdhető, esetleg kitolható délután 6 óráig. Egyáltalában a tantestületeknek arra kell törekedniük, hogy tanítványaik a lehetőséghez képest ebben a tanévben is eredményesen végezhessek be tanulmányaikat, nehogy az esetleges mulasztások a jövő tanév munkálkodását megbénítsák.

Adományok. Dr. Piller Dezső lemesi főszolgabíró úr az eperjesi Vöröskereszt-főegylet céljaira járásában rendezett ismételt gyűjtése eredményeként 225 koronát küldött be. Ezen összeget a következők adományozták: 50—50 kor.-t: dr. Piller Dezső Licsérd és Schwarcz Leo Sárosbogyány; 32 kor.-t: Tapolcsányi lakosok burgonya ára címén, a hernádszentistváni körjegyző útján; 20 kor.-t: Galya János Zsegnye; 10 kor.-t: Berta Jánosné; 6—6 kor.-t: Hatóságilag beszerzett petroleum árának többlete, Rédei Mihály Hernádszentistván és Trattner Herman Somos; 5—5 kor.-t: Csorba Jánosné Tapolcsány, Varga András, Varga Jánosné Licsérd, Horvát János Lemes, Vangor István, Dolni János, Vangor János, Szabol András, Csulka János és Csulka György Keczerlipócz; 2—2 kor.-t: Csulka János, Petra János, Vangor György, Petra György, Ruscsák András, Vangor István Gy., Petra Nyemcsik János, Gerda András, Varga János Keczerlipócz, Lefkovits Sámuel és Mitaly Simcsák András Patacskó; 1—1 kor.-t: Kanyák György, Vangor János és Csulka András Keczerlipócz. Ugyancsak fenti célra április hó 6—16-áig a következő adományok folytak még be: Kézpénzben: 100 kor.: egy eperjesi kereskedőtől; 20 kor.-t: Zaitz Tivadarné; 10 kor.-t: Klefner Gyula; 4 koronát: Hortulányi Teréz; 1 kor. 60 fill.-t: Keczer Belizár Lemes. Természetben: 5 lit. bor Fenczik Győző g. k. főesperes, Sárospatak. Mindezen adományokért úgy a nemesszívú gyűjtőnek, mint adakozóknak hálás köszönetet mond: *az elnökség.*

Felölös szerkesztő:
Dvortsák Győző.

Kiadótulajdonosok:
Kócs Ernő és Frigyes.

K

5 szoba,
vezeték,
kiadó Eng

Bő
Gro

Rohi

Stáje

Legmod
Különö
soknak
bélbeteg
...

Testegy

= Idő

Ismeret

Bútor

valamint m
helyben és vi

BIRKE

katonai kinc

A Sa

VI.

Cselekvő va

Pénztárkészlet
Váltók ...
Jelzalogköltés
Törleszt. jelz
Kézizalog-köle
Értékpapírok
Szelvények
Adások ...
Felszerelések
Leírás ...
Átmeneti tétel
Értékp.-kam
Előre fiz. v
leszám. kam
Hátr. jelz.-k.
Hátr. váltó-k

* Az általános
** A különleg
Az idén létesít
Eperjes, 1914.

Rácz
Dr. F

■ Kiadó lakás. ■

5 szoba, fürdő- és cselédszoba, kert, vízvezeték, villanyvilágítás, május 1-jétől kiadó Engländer Adolfnál, Szebeni-út 22.

Bővebb felvilágosítást ad:
Groszwirtné, Szebeni-út II.

Rohits-Sauerbrunn
GYÓGYHELY

Stájerország, Déli-vasúti állomás.

Legmodernebb hygienikus berendezések. Különösen ajánlatos lábbadozó harcosoknak. Kiváló gyógyhatás gyomor- és bélbetegségnél, szívdegyengességnél és általános idegyengességnél.

Testegyenészeti gyógyintézet.
Idény: áprilistől októberig.
Ismeretést küld a tartományi gyógyintézet.

Bútorszállításokat: szabad, zárt és nyitott kocsikban

valamint mindennemű árúk szállítását helyben és vidéken jutányos árak mellett vállal

BIRKENBAUM ADOLF
katonai kincstári szállító, Eperjes. Telefon 34.

881-1915. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Moskovics Gyula végrehajtható Kenda András végrehajtást szenvedett elleni 1400 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében Váradi Ignác utóajánlata folytán az eperjesi kir. törvényszék az eperjesi kir. járásbíró területén lévő Licsérd községi fekvő,

a licsérdi 15. sz. tjkvben A. I., 1-4. sorsz., 40. helyr., 34. öi. számú ház- és kertből, 225., 245. helyr. számú közös erdőilletőségéből, 177., 128., 226., 241. közös legelőilletőségéből s 209. helyr. szám alatt foglalt, utak és hasznavehetlenségek illetőségéből álló úrbéri zsellérségre, mely B. 4. alatt egészen Kenda András nevében áll, az utóajánlatot tevő által felajánlott ígérethez képest 1000 kor. kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1915. évi május hó 5-ik napján délelőtt 10 órakor Licsérden a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 100 koronát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál való előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni és a bánatpénzt a végrehajtási novella 25. §-a értelmében kiegészíteni.

Az eperjesi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.
Eperjes, 1915. április 6.
Dr. Radványi Géza s. k.,
kir. járásbíró.

Vörös ::
és fehér **borok**

vaggonként eladók.

Tudakozódások „W. G. 5820” jelige alatt Mosse Rudolf hirdetési irodájába Wien, I, Seilerstätte 2 — intézendők.

PASZTERNÁK MANÓ
bútorszállítási vállalat :: Eperjes

Iroda F6-u. 144. Lakás Kovács-u. 14. Telefon 105.

Költözködések
szakszerű, pontos lebonyolítása helyben és vidéken.

Milliók
hasznájják

Köhögés

rekedtség, hurut és nyalkasodás, görcs és hőkhurut ellen

KAISER
MELLKARAMELLÁIT

□□□ a három fenyő védjeggyel. □□□

6050 közjegyzőileg hiteles bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolják a biztos sikert.

Nagyon alkalmas és jóízű cukorkák!
Csomagja 20 és 40 fill., doboza 60 fill.

Kapható Eperjesen: Molitorisz István és Korn Vilmos gyógyszerárban és Pálesch Árpád drogériájában.

MEGHÍVÓ.

A Sárosvármegyei Takarékpénztár Részvénytársaság

1915. évi április hó 29-ikén, délután 3 órakor Eperjes sz. kir. város tanácsstermében tartja

VI. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT,

melyre a részvényeseket tisztelettel meghívja az igazgatóság.

- Tárgysorozat:**
1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletéről és a mérleg előterjesztése.
  2. A felügyelő-bizottság jelentése.
  3. A zárszámadás megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása.
  4. Két igazgatósági tag választása.
  5. Esetleges indítványok.

Eperjes, 1915. évi április hó 13-ikán.

Cselekvő vagyon	Mérleg-számla.	Szenvedő vagyon	Nyeresség	Eredmény-számla.	Veszteség	
Pénztárkészlet	69802 41	Saját tőkék:	Takarékbetétek kamatai . . .	64283 17	Váltókamat	126521 10
Váltók	1870168 26	Részv.-t. 2000 drb	Heti-befizetéses betét kam.	3301 42	Jelzálogkamat	22382 94
Jelzálogkölsönök	316406 57	400 K. n. é. r.	Visszszámítolási kamat . .	25444 49	Folyószámla- s egyéb kam.	32916 52
Törleszt. jelzálogkölsönök	43939 80	Ált. tartalékalap* 83818 86	Lombardkamat	578 90	Értékpapir-kamat	12394 11
Kézizálog-kölsönök	8420 88	Különl. tart.-al.** 7355 37	Engedm. jelz.-köls. kamatja	3383 93	Törlesztéses jelzálogkölsönök kamatja	2041 70
Értékpapírok (részl. szerint)	257398 -	Takarékbetétek	Engedményezett törlesztéses jelz.-kölsönök kamatja . .	2039 70	Átutalásoknál	880 26
Szelvények	448 48	Váltóvisszszámítolás	Tiszti fizetések	20634 85	Jutalékok	14822 23
Adósok	716567 36	Váltóvisszszámítolás	Igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok fizetése..	10550 -		
Felszerelések	3300 -	Engedm. jelz.-kölsönök	Üzleti költségek	8746 74		
Leírás	1000 -	Engedm. törlesztéses jelz.-kölsönök	Értékpapíroknál árf.-különb.	15865 20		
Átmeneti tételek:	2300 -	Hitelezők	Tőkekamat-adó	6748 85		
Érték.-kamatok 4738 67		Fel nem vett osztalék.	Házbér	1634 -		
Előre fiz. visszleszám. kamatok 962 49		Átmeneti tételek:	Adó	5101 85		
Hátr. jelz.-k.	2616 64	Előre fiz. váltó-k. 3696 87	Jótevény adományok	500 -		
Hátr. váltó-k.	7512 97	Előre fiz. jelz.-k. 867 36	Főlszerelésnél leírás.	1000 -		
	15830 77	Nyeresség-egyenleg	Nyeresség-egyenleg	42145 76		
	K. 3301282 53			K. 211958 86		

* Az általános tartalékalap az idei dotációval 85578-02 K.
** A különleges 8410-86 K.
Az idén létesített külön veszteségi tartalékalap 6962-54 K.
Eperjes, 1914. december 31-ikén.

Mussoni Antal s. k.,
ügyvezető igazgató.

Felügyelő-bizottság:

- Rácz István s. k., f.-biz. elnök. Ferderber Izsó s. k.
Dr. Fuchs Lipót s. k. (hadbavonult). Kassay István s. k.

Az igazgatóság:

- Ágoston Károly s. k. Engländer Adolf s. k. Gerő Mihály s. k.
Br. Ghillány László s. k. (hadbavonult). Moskovits Gyula s. k.
Roskoványi Miklós s. k. Dr. Turkinák Aladár s. k.

M e g h í v ó .

AZ EPERJESI BANKEGYLET

(az Osztrák-Magyar Bank mellékhelye)

részvényesei ezennel tisztelettel meghívják az 1915. évi május 5-ikén (szerdán) délután 3 órakor Eperjes szab. kir. városában, a városháza tanácskozási termében tartandó

RENDES KÖZGYŰLÉSRE.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1914-ik üzletéről és indítványa az évi nyereség megállapítása és hováfordítása iránt.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. Határozathozatal e tárgyban és a felmentés megadása az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére.
4. Egy sorrend szerint kilépő igazgatósági tag választása 3 évre.

Eperjes, 1915. április 10-ikén.

Szinyei Merse István,
közgy. elnök.

Vagyon	Mérleg-számla.		Teher
Pénztárkészlet	78,377 77	Részvénytőke	750,000 —
Váltótárca, 2569 drb	3,868,371 83	Tartalékok:*	
Értékpapírok	268,114 80	általános tartalékalap	400,000 —
Szelvények	2,577 90	különleges tartalékalap	250,000 —
Ércpénzek	107 50	építési tartalékalap	50,000 —
Jelzálog-kölcsönök	1,460,775 62	Nyugdíjalap**	186,024 37
Kötvény-kölcsönök	153,616 61	Kösch Árpád-féle alapítvány	1,248 —
Folyószámlai adósok: fedezettek és		Betétek:	
adókezességek	3,002,553 25	takarékbetéti könyveken	4,569,225 70
fedezetlenek	113,377 63	folyószámlákon	195,011 01
Értékpapír-előlegek	62,721 50	Hitelezők	4,764,236 71
Kézizálog-kölcsönök	24,767 75	Visszleszámított váltók	1,414,064 74
Intézeti ház	70,000 —	Fel nem vett osztalék	598 —
Ingatlan	1,000 —	Különféle passzívák***	36,036 12
Felszerelés	100 —	Nyereség	175,736 83
Nyugdíjalap értékpapirjai (részletezés szerint)	181,581 25		
Különféle aktívák*	125,236 10		
	K. 9,413,279 51		K. 9,413,279 51

* E tétel alatt bentfoglaltatnak a 113,337 kor. 10 fillér összegű hátralékos kamatok.

Eperjes, 1914. december 31-ikén.

Földes Zoltán s. k.,
igazgató.

Az igazgatóság:

Horváth Elemér s. k.

dr. Kakúsz Béla s. k.   dr. Rosenberg Teofil s. k.   Szántó Zsigmond s. k.
Közszeghy József s. k.   Sitányi Lajos s. k.   Tyrnauer Samu s. k.

** Az ezévi dotációval 720,000 K. — ** Az ezévi dotációval 196,144-14 K.

*** E tétel alatt bentfoglaltatnak az előre fizetett kamatok.

A fenti mérleg-számla alulírottak által az intézet számadásai és könyvei alapján megvizsgálatot és a közbenjárásunk mellett fölvetett leltárral összehasonlítottán, mindenben helyesnek találtatott.

Eperjes, 1915. április 10.

A felügyelő-bizottság:

Benkő Jakab s. k.   Beszkid Antal s. k.   Görgy Ernő s. k.
Szántó Ármin s. k.

Veszteségek	Üzleteredmény-számla.		Nyereségek
Kamatok: takarékbetétek után	210,990 38	Kamatok: váltókamat	177,718 87
folyószámlai betétek után	7,254 96	jelzálogkölcsön-kamat	102,834 08
10% tőkeamatadó	21,824 53	folyószámlai kamat	170,960 97
Fizetések: az igazgatóságnak és felügy.-		egyéb kamatok	35,047 31
bizottságnak	6,576 —	Jutalékok	486,561 23
tisztségviselő, ügyész és szolgák fizetése		Nyereségek: kommandit-haszonrészesedés	28,080 30
és lakbéré	36,035 —	ércpénzek, szelvényeken, külföldi	
Költségek: irodai szükségletek, világítás, fűtés, nyom-		váltókon és rendelkezéseken	1,099 —
tatványok, könyvek, postabér, bélyeg, tisztviselő		Házbér- és ingatlanjövdelem	8,871 07
jutalmazása stb.	21,146 59	Leirt követelésekre befolyt	2,460 32
Adók: állami adó, orsz. betegáp. pótdó, iparkam. illeték és illetékegyenérték	29,971 25	Nyereség-áthozat 1913-ról	400 —
községi pótdó	13,104 10		5,077 77
Értékpapír-árfolyamcsökkenés	8,811 05		
Nyereség: áthozat az 1913. évről	5,077 77		
1914. évi nyereség	170,659 06		
	K. 531,450 69		K. 531,450 69

Eperjes, 1914. december 31-ikén.

Az igazgatóság:

Horváth Elemér s. k.

dr. Kakúsz Béla s. k.   dr. Rosenberg Teofil s. k.   Szántó Zsigmond s. k.
Közszeghy József s. k.   Sitányi Lajos s. k.   Tyrnauer Samu s. k.

Földes Zoltán s. k.,
igazgató.

A felügyelő-bizottság:

Benkő Jakab s. k.   Beszkid Antal s. k.   Görgy Ernő s. k.
Szántó Ármin s. k.

Előfizető
Egész évr
Félévre
Negyedévre
Hirdetési díj
példiosor egys
15 f. közzemé

Április

sége mára

szép ünne

A mai

tonai erény

lességekn

áldozásbar

éves pály

különösen

s jól vag

vidékekre,

sal — jog

den tisztel

érdekeltje.

Már ez

a mai tört

ősherceg ő

25-ik évfor

Nekünl

címünk is

az Uralkod

hódolat, ne

iránt érzett

fakadó me

ma, haner

keinket, ha

zónán védő

ismerés, c

Nem le

Anyám

A gon

Pedig

A tava

Mily jo

Anyám

Meggy

Kis ab

Ugy m

Kisírná

Oly ké

Ha te

De lás

Pedig

Ha cse

Sáncok

Csak e

Fájó é

Ez ó i

Szerett

Ebből

Imádó